

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE [...] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takiej praktyce krajowej, zgodnie z którą wniosek o zezwolenie na wjazd i pobyt członka rodziny można odrzucić ze względu na porządek publiczny z powodu skazania podczas wcześniejszego pobytu w danym państwie członkowskim, przy czym na podstawie kryteriów określonych w wyrokach Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPCz) z dnia 2 sierpnia 2001 r. *Boultif przeciwko Szwajcarii* (ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300) i z dnia 18 października 2006 r., *Üner przeciwko Niderlandom* (ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099) dokonuje się wyważenia interesu danego członka rodziny i członka rodziny rozdzielonej w wykonywaniu w Niderlandach prawa do łączenia rodzin z jednej strony, a interesu państwa niderlandzkiego w ochronie porządku publicznego z drugiej strony?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, Dz.U. 2003, L 251, s. 12 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 224.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Polska) w dniu 11 czerwca 2018 r. – Lexitor Sp. z o. o. przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

(Sprawa C-383/18)

(2018/C 294/41)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lexitor Sp. z o.o

Strony pozwane: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni przepisu zawartego w art. 16 ust. 1 w zw. z art. 3 pkt g Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 roku w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (¹) należy dokonywać w ten sposób, że konsument, w przypadku dokonania wcześniejszej spłaty swoich zobowiązań wynikających z umowy o kredyt, uprawniony jest do uzyskania, obniżki całkowitego kosztu kredytu, w tym również o koszty, których wysokość nie jest zależna do długości trwania tej umowy o kredyt?

(¹) Dz. Urz. L 133, s. 660.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 11 czerwca 2018 r. – Arriva Italia Srl i in. / Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-385/18)

(2018/C 294/42)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pytanie prejudycjalne

Czy w przedstawionych okolicznościach faktycznych i prawnych środek polegający na przyznaniu mocą ustawy kwoty w wysokości 70 milionów EUR na rzecz podmiotu działającego w sektorze transportu kolejowego, na warunkach określonych ustawą nr 208 z dnia 28 grudnia 2015 r. (art. 1 ust. 867), w brzmieniu zmienionym dekretem z mocą ustawy nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., a następnie przeniesienie tego ostatniego, bez przeprowadzania przetargu i nieodpłatnie do innego podmiotu, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej należy ustalić, czy omawiana pomoc jest w każdym razie zgodna z prawem Unii Europejskiej i jakie są konsekwencje jej niezgłoszenia zgodnie z art. [108] ust. 1 TFUE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 11 czerwca 2018 r. – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-386/18)

(2018/C 294/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Strona przeciwna: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Pytania prejudycjalne

- 1a. Czy art. 66 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁽¹⁾ z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (zwane dalej „rozporządzeniem 508/2014”), który stanowi, że Europejski Fundusz Morski i Rybacki „wspiera” opracowywanie i realizację [wdrażanie] planów produkcji i obrotu, o których mowa w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013⁽²⁾ z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (zwanego dalej „rozporządzeniem 1379/2013”), sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie odmówiło organizacji producentów, która złożyła wniosek o udzielenie takiej dotacji, z tego powodu, że państwo to nie przewidziało w zatwierdzonym przez Komisję Europejską programie operacyjnym, ani w krajowych przepisach ustalających kwalifikowalność wydatków, możliwości złożenia takiego wniosku w momencie jego złożenia w zakresie określonych kategorii wydatków (w niniejszym przypadku: kosztów opracowania i realizacji planu produkcji i obrotu) lub określonego przedziału czasowego (w niniejszym przypadku: roku 2014)?
- 1b. Czy dla odpowiedzi na pytanie 1a ma znaczenie to, że organizacja producentów jest na podstawie art. 28 rozporządzenia 1379/2013 zobowiązana do opracowania planu produkcji i obrotu, a po jego zatwierdzeniu przez państwo członkowskie, do wdrożenia planu produkcji i obrotu?
2. Jeżeli na pytanie 1a zostanie udzielona odpowiedź, zgodnie z którą art. 66 ust. 1 rozporządzenia 508/2014 sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie odmówiło organizacji producentów, która złożyła wniosek o udzielenie dotacji na opracowanie i wdrożenie planu produkcji i obrotu z tego powodu, że państwo to nie przewidziało możliwości złożenia takiego wniosku w momencie jego złożenia, to czy zainteresowany wnioskodawca może powołać się na art. 66 ust. 1 rozporządzenia 508/2014 jako bezpośrednią podstawę prawną swojego wniosku do państwa członkowskiego o udzielenie stosownej dotacji?